

BLIND VERTROUWERN

Een toneelspel in acht scènes

door

Charles den Tex & Peter de Baan

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BLIND VERTROUWEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **CHARLES TEN TEX & PETER DE BAAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/009
ISBN 9789038516752

© 2023 Toneelfonds J. Janssens

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 3 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: TDI-Agency - Amsterdam

PERSONAGES

(1 dame – 2 heren – 1 figurant)

HARRY DUPARK: Man uit een redelijk nette familie, gestudeerd, gesjeesd, makelaar geworden en daarna omhoog gevallen tot vastgoedhandelaar, selfmade man, terechtgekomen aan de verkeerde kant van de handel, geobsedeerd door geld en zaken. 40 jaar.

SACHA DUPARK: De vrouw van Harry, tien jaar jonger, mooi, ook gestudeerd een paar jaar, ook uit een redelijk nette familie, gewend aan veel geld. 30 jaar.

THEO ONDERLING: Man uit de onderwereld, veel zwart geld uit illegale activiteiten (drugs, vrouwenhandel) dat hij moet witwassen via onroerend goed. Man uit de onderste laag van de bevolking die op heel basaal niveau met anderen omgaat. Afpersen en aftuigen horen erbij. Macht is fysiek. 40 jaar.

COR VAN TUNNEN: Een lijk

DECOR

Een moderne zitkamer in een modern huis. Er staat een grote vierzits-hoekbank, een poef, een salontafel en een grote cadeautafel met daaronder een prullenmand. Ergens hangt een enorm televisiescherm. Links en rechts op het toneel lopen 'gangen' naar achteren. Ergens hangt een groot schilderij (of grote foto), een portret van een meisje van een jaar of vier, AMBER, hun dochter. Aan een zijkant is een grote 'ingebouwde' kast. Aan de andere zijkant is de 'voordeur'.

Scène 1

(Sacha is jarig. Harry en zij hebben een feest gegeven. De kamer verkeert in chaos. Overal staan lege flessen, lege bierblikjes en lege glazen. Er hangen slingers, op een tafel aan de zijkant staan cadeaus: geurtjes, boeken, bloemen, van alles. Op de grond ligt gescheurd en verfrommeld pakpapier. Op het videoscherm speelt een karaoke-lied, alleen de muziek. De tekst verschijnt onder in het beeld met een bolletje dat van het ene woord naar het andere verspringt om aan te geven waar de zang is. [blowing in the wind] bij de voordeur staan Sacha, Harry en Theo. De mannen zijn in black tie, Sacha in glamour lang, op hoge hakken. Harry en Sacha nemen afscheid van Theo, hij is de laatste die vertrekt. Harry heeft een digitale camera. Voordat Theo de deur uit gaat, slaat hij zijn arm om Sacha.)

THEO: Nog een van Sacha en mij.

(Harry gaat in de weer met het toestel.)

SACHA: Vooruit dan, maar schiet een beetje op, want ik kan niet meer op mijn hoeven staan.

HARRY: Even nog. Bijna. En doe net alsof je een aardige vent bent.

(Ze lachen.)

Zo, ja ... JA!

(Ze zijn aangeschoten, vrolijk. Harry zakt wat door zijn knieën en drukt af. Het toestel flitst.)

THEO: Je wordt maar één keer dertig.

SACHA: Ik mag hopen van wel.

THEO: En ieder jaar mooier. Had ik je al gefeliciteerd?

SACHA: Al tien keer.

THEO: Dan kan een elfde keer ook nog wel.

(Theo omhelst Sacha en zoent haar.)

HARRY: Ja, rustig aan daar!

(Ze nemen afscheid. Theo steekt zijn hand uit, pakt die van Harry en trekt hem naar zich toe.)

THEO: Wij spreken elkaar morgen.

SACHA: Morgen zouden we naar mijn moeder gaan.

THEO: Lieve Sas, Harry heeft een klein probleempje. Daar hoeft jij je geen zorgen over te maken, maar we moeten er wel even iets aan doen. Voordat het erger wordt.

SACHA: Harry heeft altijd een probleem. Als het zo urgent is, bespreek het dan nu. We zijn er nou toch.

THEO: Nee, Sacha. Nu is het nog steeds jouw feest, de mooiste vrouw ten westen van de Wolga, dan gaan wij toch geen zaken doen. Dat hoort niet. Morgen. Geld wacht niet op moeders. Onthoud dat.

SACHA: Nou ja, ik ...

THEO: Ga jij gezellig naar mams. Die mist Harry echt niet. Het gaat toch om jou.

SACHA: Wat weet jij daarvan?

THEO: Het gaat altijd om jou.

HARRY: Ik ben dol op mijn schoonmoeder.

THEO: Ik ook, ja. En daarom ga ik je morgen even helpen. Stuur ik meteen een paar van de jongens hierheen om even op te ruimen. Wat denk je?

SACHA: Dat hoeft echt niet, joh.

THEO: Voor jou, Sas, doe ik alles.

HARRY: Als Theo wil helpen, dan GAAT Theo helpen.

THEO: Altijd.

HARRY: Of je nou wilt of niet.

(Sacha neemt de camera van Harry en duwt Harry en Theo naar elkaar toe.)

SACHA: En nu een van jullie.

(Theo protesteert.)

THEO: Sas, ik hou niet van foto's, dat weet je.

SACHA: Met mij wilde je anders wel.

THEO: Met jou, ja.

SACHA: Vooruit!

(Harry slaat zijn arm om Theo's schouder. Theo kijkt zuur. Sacha drukt af.)

Nog eentje. En nu een beetje vrolijk, ja!

(De mannen lachen.)

Zo, ja.

(Sacha drukt af. Het toestel flitst. Ze kijkt op het scherm.)

Perfect.

THEO: Ik hou van jullie, dat weet je, hè Harry? Hé, is Cor d'r nog?

SACHA: Volgens mij niet. Jij bent de laatste.

THEO: Is Cor al weg? Dat is niks voor Cor. Hij is met Jack gekomen en hij zou met MIJ mee teruggaan.

SACHA: Kennelijk niet.

THEO: Sas, schat, even niet mee bemoeien. Oké? *(Richt zich tot Harry.)* Dus Cor is hier niet meer?

HARRY: Niet dat ik weet.

(Ze zwijgen. Theo doet en stap naar Harry toe.)

THEO: Kijk, zo beginnen die problemen van jou.

HARRY: Theo, echt, ik weet het niet. Hij is hier niet, oké? Ik heb hem al een hele tijd niet meer gezien ... Wacht, ik kijk wel even. *(Draait zich om en loopt de kamer in. Hij roept Cor.)* Cor! Cor! *(loopt de ene gang in.)* Cor! Cor, ben je daar?

(Het blijft stil. Harry rent naar de andere gang.)

SACHA: *(Tegen Theo)* Soms is hij net een Labrador.

(Theo lacht.)

HARRY: Cor! Cor?

(Het blijft weer stil. Harry loopt terug naar Theo en Sacha bij de deur.)

Niemand. Als er iemand was, dan zou ik hem voor je vinden.

(Theo knijpt Harry in zijn wangen.)

THEO: Dat weet ik, Harry. Daarom werk ik zo graag met je. *(Omhelst Harry.)*

SACHA: Heren, heren, houden we het wel een beetje netjes? Of moet ik even weg gaan?

THEO: Jij mag nooit weg gaan, Sas. We doen het allemaal voor jou.

SACHA: Ja, toe nou maar.

(Theo laat Harry los, slaat een arm om haar heen en neemt haar mee naar het midden van de kamer. Ze lopen door tot onder het schilderij dat in zacht licht boven het toneel hangt.)

THEO: Je denkt toch niet dat ik voor Harry z'n mooie ogen zaken met hem doe? Harry is goed met huizen en kantoren en hotels en zo. Daar is hij goed in. En ik ben goed met geld. Maar zonder jou hebben we geen reden om ons zo uit te sloven. Wij mannen houden nou eenmaal van een doel. Een mooi doel, als het kan.

SACHA: En dan ben ik het doel?

THEO: Meer dan je weet.

SACHA: Wat wil ik nog meer. Ik ben dertig en ik ben een doel. Ben ik dan ook een GOED doel?

HARRY: Alles is tegenwoordig een goed doel. Jij bent veel beter.

THEO: Jij bent van een andere categorie.

HARRY: En bovendien ben je niet belasting-aftrekbaar.

SACHA: God zij dank. Een aftrekbare vrouw heeft iets ordinairs.

(Theo grijpt haar in haar billen. Hij laat Sacha los en loopt lachend weg.)

THEO: Maar wat ik niet begrijp ... *(zwijgt)*

HARRY + SACHA: Ja?

THEO: Nee, laat maar. Daar heb ik niets mee te maken.

HARRY: Niet terugkrabbelen. Op dit uur van de avond ...

THEO: ... zeggen mensen juist de verkeerde dingen.

SACHA: Die wil ik dan wel eens horen.

THEO: Oké, nou vraag je erom. Wat ik niet begrijp is waarom jullie niet allang weer een kind hebben.

(Harry en Sacha verstenen.)

Daar moet je niet te lang mee wachten ... Ik begrijp dat je haar mist ... *(Hij kijkt omhoog naar het schilderij)* ... en ze was natuurlijk een schatje.

SACHA: Theo, niet doen ...

THEO: Echt, dat begrijp ik, je verliest je dochter, dat is het ergste wat je kan overkomen. Natuurlijk begrijp ik dat, maar juist jullie, juist van jullie had ik gedacht ... gehoopt eigenlijk dat ...

(Stilte.)

HARRY: Sas wil niet.

THEO: Is dat zo? Sas?

(Stilte.)

Ga je de rest van je leven naar een lap verf kijken?

(Stilte. Ze kijken naar het schilderij.)

Want meer is het niet.

SACHA: Theo ...

THEO: Hoe oud was ze ook alweer?

SACHA: Vier.

HARRY: Ze durft niet meer.

THEO: Komt omdat je er te veel over nadenkt. Moet je niet doen, meissie. Gewoon, hop! Voor je het weet ben je weer zwanger.

SACHA: Dat is nou net wat ik niet wil.

THEO: Twee mooie mensen, kijk nou toch. Kom op, als je het hebt, moet je het gebruiken.

HARRY: Dat moet jij zeggen.

THEO: *(Tegen Harry.)* Of moet ik het voor je doen?

(Stilte.)

Oké, mijn houdbaarheidsdatum is NU verstreken. Jongens, dit was een top-feest. Echt. Klasse! *(Tegen Harry.)* Morgen, niet vergeten! En dan wil ik Cor ook terug.

(Ze lachen op een geforceerde manier. Theo vertrekt. Sacha en Harry zijn alleen in de kamer. Het is stil. De muziek speelt nog zachtjes. Sacha trekt haar hoge hakken uit, pakt hier en daar een glas van de grond. Harry loopt rond, kijkt naar de cadeaus op tafel. Ze komen elkaar midden in de kamer tegen. Sacha met in elke hand twee glazen. Harry spreidt zijn armen.)

HARRY: Zullen we dansen?

SACHA: Ik...

(Harry vangt haar in zijn armen en schuift zijn rechterarm om haar rug. Ze dansen. Sacha wat onhandig, de glazen rinkelen in haar handen.)

HARRY: Ik hou van je.

(Ze dansen. Harry legt zijn hoofd op haar schouder en samen schuifelen ze verder.)

Meer dan je denkt.

(Harry laat haar een sierlijke draai maken, met de glazen in haar handen.)

En jij? Hou jij nog van mij?

SACHA: O, Harry...

(Harry doet een stap terug en spreidt zijn armen.)

HARRY: Ik ben niet veranderd.

(Sacha reageert niet. Ze ontwijkt de vraag. Ze dansen.)

SACHA: Wat moet hij nou allemaal, Theo?

HARRY: Niks, een beetje macho-gedoe.

SACHA: O. En moet jij daarin meedoen?

HARRY: Juist niet. Ik kan hem beter gewoon zijn zin geven. Je weet hoe hij is.

(Sacha wurmt zich uit zijn omhelzing en begint op te ruimen.)

SACHA: Kom, help even.

HARRY: Laat alsjeblieft staan, Sas. We waren net even samen.

(Harry zwijgt, in zijn eentje maakt hij nog wat halfslachtige dansbewegingen. Sacha pakt een glas, schenkt er iets in uit de een of andere fles en gaat ergens zitten. Ze kijkt naar het schilderij. Harry pakt de afstandsbediening en duwt op een knopje. De muziek stopt. Hij komt naast haar zitten.)

SACHA: Op Amber. *(Vlijt zich tegen Harry aan.)* Twee jaar geleden. Twee jaar geleden werd ze hier overreden. Op de dijk ... Anders was ze nu zes geweest.

(Stilte.)

In mijn hoofd is ze dat ook.

(Stilte.)

We kunnen haar toch niet zomaar vervangen?

(Stilte.)

Ze is geen hotel of flatgebouw aan de Costa Blanca. Kopen, verkopen. Doe je er eentje weg, koop je een ander.

(Stilte.)

HARRY: Nee, natuurlijk niet. Amber is niet te vervangen.

(Stilte.)

Daar gaat het ook niet om. Als jij weer zwanger zou worden ... Als wij weer een kind zouden krijgen, dan is dat geen vervanging. Zo mag je helemaal niet denken. Dat is dan een nieuw mens. Een ander mens. Die heeft met Amber niets te maken.

SACHA: Maar ik wel.

HARRY: Natuurlijk.

SACHA: Ik wil niet het risico lopen nog een keer een kind te verliezen. Als dat zou gebeuren, dan ...

(Stilte. Sacha staat weer op.)

Ik dacht trouwens dat JIJ niet meer wilde.

HARRY: Ik?

SACHA: Wie is er nou altijd weg?

HARRY: Niet altijd. Ik ben niet ALTIJD weg.

SACHA: Jij bent degene die mij ontvlucht, meneer Dupark. Niet andersom.

HARRY: Ik vlucht niet. Ik werk. Ik moet zien wat ik koop. En ik wil erbij zijn als er gebouwd wordt. Ja.

SACHA: Ik voel me soms net een naam waar jij af en toe een b.v. aan hangt die je er dan een half jaar later weer afhaalt.

(Harry staat ook op.)

HARRY: Je kunt ook mee gaan.

SACHA: *(lacht)* Dat wil jij helemaal niet.

HARRY: O, nee?

SACHA: Voor jou ben ik alleen handig als ik er niet ben.

HARRY: Dat zijn zaken.

(Ze staan stil tegenover elkaar.)

SACHA: Waarom vraag je dat nu opeens?

HARRY: Omdat ik het wil horen. Dat je van me houdt.

(Stilte.)

SACHA: Lieve schat, denk je dat ik niet weet waar je mee bezig bent? Je ziet me nauwelijks staan en nu opeens hou je weer van me. Geweldig. Ik hoor het graag, begrijp me niet verkeerd, maar waar denk je dat ik de afgelopen jaren ben geweest?

HARRY: Hier.

SACHA: Hier, ja. En jij niet.

HARRY: Je weet hoe veeleisend Theo is.

(Sacha lacht.)

Maar niet lang meer.

SACHA: O, nee? Dan is dat zeker het probleem waar hij het over had.

HARRY: Maak je geen zorgen.

SACHA: Dat doe ik wel. Ik heb geen idee wat je allemaal uitspookt.

(Stilte.)

Want je BENT iets aan het uitspoken, dat is duidelijk.

(Ze staan tegenover elkaar. Sacha plukt een ongerechtigheidje van zijn pak. Trekt zijn jasje recht.)

HARRY: Ik doe het allemaal voor jou.

(Sacha lacht.)

Dat meen ik.

SACHA: Zo voelt dat anders niet.

HARRY: Vraag maar aan Theo.

SACHA: *(Aait hem over zijn hoofd.)* Theo wil je morgen spreken. Over een probleem. En als Theo vindt dat jij een probleem hebt, dan heb je een probleem. En als je geen probleem hebt, dan maakt hij er wel een. Je hebt toch niets verkeerd gedaan?

HARRY: Hij vindt altijd dat ik iets verkeerd doe. Ik praat met de verkeerde mensen, ik beleg in de verkeerde objecten, ik zeg verkeerde dingen.

SACHA: Dat is ook zo. Trouwens, wie is Cor eigenlijk?

HARRY: Een van de jongens.

SACHA: O. En?

HARRY: We zijn bezig met iets nieuws ... in Turkije. Wat dingetjes aan de kust daar. Hebben we een jaartje geleden gekocht. Dat wordt de toekomst. Onze toekomst. Als ik het daar rond krijg, dan ... dan ...

SACHA: Dan wil je daar gaan wonen?

HARRY: Ik zou het zo doen.

SACHA: En dan wil je zeker dat ik met je mee ga?

(Stilte. Sacha begint weer op te ruimen.)

HARRY: Schat, laat dat nou staan.

(Sacha wil met haar handen vol glazen naar de keuken lopen. Harry gaat voor haar staan en neemt een voor een de glazen uit haar handen en zet ze op tafel.)

SACHA: In Turkije?

HARRY: Sas, het is daar geweldig! Je weet niet wat je ziet. Als je voorbij de toeristendrukke gaat, dan is het er zo mooi en zo groot. Als ik daar ben, kan ik eindelijk weer ademen. Er is daar zoveel lucht.

SACHA: En dan mag ik een hoofddoekje om?

HARRY: Welnee, hoe kom je daar bij? Turkije is vrijheid. Pure vrijheid.

SACHA: Ik dacht dat je daar een vriendin had.

HARRY: Wie met Theo werkt heeft geen vriendin meer nodig.

SACHA: Vertel mij wat.

HARRY: Cor houdt de zaken daar een beetje in de gaten. Financieel en zo. Begrijp je?

SACHA: Een accountant?

HARRY: Accountant is een groot woord. Wat ik zeg, hij houdt het in de gaten. Dat heb je daar nodig. We bouwen een hotel met een winkelcentrum, alles d'r op en d'r aan. Bioscopen, disco's, appartementen, fitness, sauna's, zwembad, je kunt het zo gek niet bedenken. Wat daar gebeurt is belangrijk, Sas. ECHT belangrijk. En het is voor ons.

(Stilte.)

SACHA: In Turkije.

(Stilte.)

HARRY: Maar iedereen bemoeit zich ermee en als je niet iemand hebt die daar op let en ervoor zorgt dat iedereen zijn afspraken nakomt, dan ben je binnen de kortste

keren je geld kwijt.

SACHA: En dat doet Cor?

HARRY: Zo ongeveer.

SACHA: Voor Theo?

HARRY: Ook ja. Cor is een gouwe vent. Cor klopt.

SACHA: En dat zal jij weten?

HARRY: Wie werkt er nou met hem?

SACHA: Schat, een gebouw heeft voor jou geen geheimen. Jij ziet met je ogen dicht waar de scheuren zitten en waar de mogelijkheden liggen. Niemand heeft een betere neus voor onroerend goed dan jij. Maar van mensen begrijp je geen bal.

HARRY: Jou begrijp ik anders heel aardig. En Theo ook. Die kan zijn handen niet van je af houden.

SACHA: Heb je het gemerkt?

HARRY: En jij hebt er kennelijk geen bezwaar tegen.

SACHA: Nu moet je voorzichtig worden, meneer Dupark.

HARRY: Ik weet wat ik zie. Theo is jouw ex en jij laat hem zijn gang gaan.

SACHA: Harry, lieverd, jij hebt hem hier weer binnen gehaald, dus ... hoe zei je dat ook alweer? O ja, ik doe het voor jou ... *(Loopt naar de tafel met cadeaus en kijkt naar wat ze heeft gekregen.)* Ik doe alles voor jou. Alles. Zelfs deze rommel. *(Ze tilt een grote vaas van de tafel, afzichtelijk, pijn-aan-je-ogen-lelijk.)*

HARRY: Die is van Theo.

(Sacha draait zich van de tafel weg en houdt de vaas met twee handen op ooghoogte boven de grond.)

SACHA: Hij heeft ook GEEN smaak.

(Ze lachen.)

Misschien kan ik hem PER ONGELUK laten vallen.

HARRY: Als je dat maar uit je hoofd laat. Theo is enorm gehecht aan zijn cadeaus.

SACHA: Theo, Theo, Theo. Met wie ben ik nou eigenlijk?

HARRY: Door Theo hebben wij wat we hebben. Door hem. Al die hele grote projecten kunnen alleen maar door hem. Daardoor kun jij doen wat je wilt. Alles. Als WE niet meer naar Cannes willen, dan kopen WE iets in Florida, of in Zuid Afrika. Zeg het maar.

SACHA: WE? Lieve schat, jou heb ik hier de laatste tijd weinig gezien.

(Harry neemt de vaas van haar over.)

Ik dacht dat wij morgen naar mijn moeder zouden gaan?

HARRY: Ja, dat weet ik, maar je kent Theo. Als wij iets nodig hebben, schuift hij ook alles opzij. Want zo is hij. Na het ongeluk van Amber heeft hij alles geregeld. Als hij er toen niet was geweest ... Hij heeft ons er doorheen gesleept.

SACHA: Op zijn manier.

(Stilte.)

HARRY: Het is twee jaar geleden, Sas.

SACHA: Het was gisteren. Elke dag.

HARRY: Dat weet ik.

SACHA: Ik begrijp nog steeds niet hoe ik haar alleen de straat op heb kunnen laten gaan.

HARRY: Sas ...

SACHA: Als ik erbij was geweest, dan was het niet gebeurd.

HARRY: Je kunt er niet altijd bij zijn, dag in dag uit. Een kind speelt en gaat en doet dingen en ...

SACHA: Maar dan was het niet gebeurd.

HARRY: Het is niet jouw schuld, Sas.

SACHA: Nee, maar ondertussen ... Ik kan het wel bedenken, maar dat gevoel kan ik niet tegenhouden. Dat blijft komen, elke keer weer, ik hoef maar ergens een klein meisje te zien lopen en dan voel ik haar weer, zoals ze bij ons bed lag, zoals ze ... soms denk ik dat ik haar zie, ik zweer het, hier in de tuin, en dan ...

(Ze zwijgt en staart voor zich uit. Harry wacht. Sacha begint wat rommel op te ruimen. Ze pakt een prullenbak en propt het pakpapier erin. Harry gooit er wat lege bierblikjes in. Sacha pakt de vaas weer.)

En toch wil ik dat kreng niet.

HARRY: Zet hem in de kast als je het niet wilt zien.

SACHA: Kijk, daar heb ik wat aan.

(Ze loopt naar de kast. Harry is gehurkt met zijn rug naar de kast. Sacha pakt de kruk van de kastdeur en terwijl ze de deur opent, draait ze zich om, om iets tegen Harry te zeggen.)

Als je maar niet denkt dat ik hem ooit ergens neerzet. Met anjers er in of zo.

(De deur van de kast gaat open. In de kast staat een man.)

HARRY: Natuurlijk niet, schat.

(Sacha draait zich terug naar de kast, ziet de man en schrikt.)

SACHA: Harry, er staat een vent in de kast.

HARRY: Doe niet zo raar.

SACHA: Ik doe niet raar. Er staat een vent in de kast. Een kerel ...

(Harry draait zich om en loopt naar de kast. Hij ziet de man.)

HARRY: Godallemachtig.

SACHA: Dus jij ziet hem ook?

(Samen doen ze een pas naar voren om de man van dichtbij te bekijken. Harry spreekt de man aan.)

HARRY: Hallo. Hallo!

(Stilte.)

HALLO!

(Geen reactie.)

(Harry steekt zijn hand uit en slaat hem op de schouder of zo. Geen reactie.)

SACHA: Dat is toch niet normaal?

(Sacha doet nog een stap naar voren en op dat moment valt de MAN voorover, tegen Sacha aan. Samen vallen ze op de grond. De MAN ligt boven op Sacha.)

Harry! Harry, doe iets!

(Harry trekt aan de man en even later is Sacha onder de man vandaan. Samen kijken ze naar het levenloze lichaam. Sacha klemt de vaas tegen haar borst alsof die bescherming zou kunnen geven. Harry knielt naast het lichaam.)

Harry, wie is dit? Harry?

(Harry antwoordt niet. Hij duwt een paar keer tegen het lichaam. Slaat met een vlakke hand op de wangen. Er is geen enkele reactie.)

Harry? Zeg dan wat.

(Harry loopt naar de tafel, pakt een fles drank en een van de vele glazen, schenkt een scheut in het glas en neemt een slok. Sacha schuifelt naar het lichaam toe en duwt er zachtjes tegen met haar voet. Het lichaam geeft mee. Sacha gilt.)

Hij is toch niet dood hé? Volgens mij is hij dood ... Is hij dood?

HARRY: *(Reikt haar het glas aan.)* Hier.

(Hij neemt de vaas van haar over en zet hem ergens neer. Sacha neemt een slok. Hoest. Spuugt de drank weer uit. Neemt nog een slok en slikt door.)

Gaattie?

SACHA: Niet echt, nee! Wat dacht je? Er ligt een lijk in huis en jij vraagt of ie gaat?
WIE IS DAT, Harry?

HARRY: *(Neemt het glas weer van haar over.)* Dat is Cor. *(Hij neemt een slok.)*

SACHA: Cor? Is dit Cor?

HARRY: Was.

SACHA: Zal Theo leuk vinden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze